



L'OME QUE PLANTAVA D'ARBOLS | JEAN GIONO
Traduzione in occitano alpino
di Rosella Pellerino

Progetto "L'Albero dei Pensieri"

Maggior sostenitore



Con il contributo di



Con il patrocinio di



Lhi òmes porton lo charbon a la vila abo lhi camions, puèi s'en tornon. Las qualitats pus bònas se gaston sot aquesta continua docha escossesa. Las fremas mitonon marsors. Lhi a concurrència sus tot, sia per vendre lo charbon coma per lo pòst en glèisa, per las vertuts que se fan la guerra, per lhi vicis que se fan la guerra e per la mesclura generala de vicis e de vertuts, sensa fin. En mai d'aquò l'aura, deco aquesta sensa fin, fai montar lo flin. La lhi a d'epidemias de suicidis e un ben de cas de folia, sovent asassina.

Lo pastre que fumava pas ero anat quèrre un saquet e avia vueidat s'la taula un baronet de glandas. S'era butat a las controlar una après l'autra atentament, en destriant las bònas das guastas. Mi pipavo. Lhi avio propongut de l'ajuar. M'avia dich que'era son afar, e de fach a veire lo suenh que butava ent'aquel trabalh, avio pas ensistut. Aquò era estaa tota la nòstra conversacion. Quora, dal cant des bònas, avia butat una bèla cucha de glandas, las avia dividuas en baronets de detz. Aquò fasent, triava encara lhi fruchs pichonets o qu'eron una brisa crepats, perquè lhi beicava ben dapè. A la fin, quora s'era trobat denant cent glandas perflechas, s'era fermat e erem anats a cotjar-nos.

La companhia d'aquel òme paseava. Lhi avio demandat, per l'endeman, lo permès de m'arlar tot lo jorn ent'aquò siu. Avia trobat la causa ben naturala o, mielh, m'avia donat l'impression que ren lo porguesse deranjar. Avio pas da manca d'aquel arlam, mas ero curiós e n'en volio sauber de mai. L'òme avia eslarjat lo tropèl e l'avia menat en pastura. Drant de partir, avia butat molhar dins un segelin d'aiga las glandas cernuas e comptas.

M'ero avisat que per baston l'òme portava una barra de fèrre espessa coma lo det gròs, lònja esquasi un mètre e metz. Avio fach moneta de far 'na promenade arlamanta, e avio pilhat un chamin que corria dapè al siu. Lo pastural des feas era al fons d'una comba. Avia laissat lo chan a far la guardia a son tropelet e era montat vers lo pòst ente me trovavo. Avio paur que venguesse a arprochar-me per ma curiositat, mas non: aquel era son chamin e m'avia envitat a l'acompanhar, s'avio pas ren de mielh a far. Anava a dui cents mètres d'aquì, pi en aut.

